

2217
2217

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

10
10

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Johanna Andersson, Imaåsa, Alsheda.

Skervan.

I meddelarens barndom hände det vid en eldsvåda i Bestorp, Korsberga, att ett barn blev så svårt bränt, att det dog. När detta barn låg på bår, kom folk dit med sina barn och sökte bot för skervan.

Det sjuka barnets far och mor skulle stå på var sin sida om båren, och så skulle de föra barnet runt omkring (över och under) liket nio gånger.

Om en havande kvinna såg ett lik eller stod och tittade i en öppen grav, fick barnet likskerva.

Om det var någon kvinna som inte var uppenbar - inte hade fått några barn - utan levde i löndahordom, var en sådan mest farlig för barnen.

Om de misstänkte, att en kvinna, som levde i hordom hade

satt på ett barn skerva, skulle de i hemlighet ta en vänstersko, som tillhörde den personen, samt låta barnet dricka ur skon.

I meddelarens barndom var det i den trakten en kvinna, som misstänktes i detta avseende. De försökte då att få fatt i en henne tillhörig sko.

Meddelaren hade haft en flicka som haft skervan. Hon hade rådfrågat barnmorskan Maria Gustafsson i Alsheda.

Denna använde följande botemedel: Någon slags medicin. Så skulle de ta en trasa, på vilken fanns något av barnets urin samt bränna denna trasa och blanda resterna därav i medicinen. Så skulle en tråd med nio knutar hänga om barnets hals. Den skulle vara kvar i nio dygn. Sen skulle den brännas.

Flickan blev bra. Hon hade haft sjukdomen i tre veckor.

Det går åt lika lång tid, sen de fått bot, innan de blir bra, som de haft sjukdomen förut.

Det var en pojke i Skede, som hade skervan. Han var sjuk i tre år.

De hade sagt, att han skulle dricka ollonkaffe. Fadern hade sedan sagt: "Det var märkligt, förste koppen han drack, blev pojken bra." Han blev krökryggig.

2217

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

12

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Johanna Andersson, Lamåsa, Alsheda.

Gulsjuka.

Meddelaren hade vid 35 års ålder haft gulsjuka.

Sjukdomstecknen voro: Gul hy, vitan i ögat blev gul, urin

och avföring gul. Den sjuke blev matt och kraftlös.

Botemedel: Det linne som den sjuke haft på sig, skulle brännas.

Gulrot användes.

Fru J., maka till handlanden J., Skede, skulle bota meddela-

ren. Fru J. gick ut i svinhuset efter något, troligen svinlört och

blandade i saft, som hon bjöd meddelaren. Sedan gick hon till kyrkogår-

den, som låg nära intill, och skrapade av gul mossa och så bbakade hon

våfflor och blade mossa i dem.

Meddelaren använde sedan ett annat botemedel.

Ett ägg och så mycket bränvin som gick i ett äggskal skul-

le blandas och drickas.

Meddelaren använde detta i fjorton dagar och blev bra.

Meddelaren hade fått reda på detta botemedel av en bondhustru från Rösa, Skede, som själv hade blivit botad därav.